

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3011/2021
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Обренчевић адвокат из ..., против туженог „НИС“ а.д. Нови Сад, ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3414/18 од 11.05.2021. године, у седници већа одржаној 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3414/18 од 11.05.2021. године - става другог и трећег изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3414/18 од 11.05.2021. године - става другог и трећег изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 176/18 од 08.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено је да су апсолутно ништави анекси уговора о раду број ...-...-.../...-... од 30.08.2011. године, закључени између туженог као послодавца и тужиле као запослене, и то: Анекс број 8 заведен код туженог под бројем ...-...-.../.../... од 02.12.2013. године, Анекс број 9 заведен код туженог под бројем ...-...-.../...-.../... од 01.04.2014. године и Анекс број 10 заведен код туженог под бројем ...-.../...-.../... од 05.05.2014. године, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.750,00 динара са законском затезном каматом од доношења пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3414/18 од 11.05.2021. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Панчеву П1 176/18 од 08.06.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да су апсолутно ништави анекси уговора о раду број ...-...-.../...-... од 30.08.2011. године, закључени између туженог као послодавца и тужиле као запослене и то: Анекс број 8 заведен код туженог под бројем ...-...-.../.../... од 02.12.2013. године, Анекс број 9 заведен код туженог под бројем ...-.../...-.../... од

01.04.2014. године и Анекс број 10 заведен код туженог под бројем ...-.../...-.../... од 05.05.2014. године. Ставом трећим изреке, одбачена је као неблагоприятна тужба тужиле у делу евентуалног тужбеног захтева којим је тражено да се поништи анекс број 8 уговора о раду, заведен код туженог под бројем ...-...-.../.../.../... од 02.12.2013. године. Ставом четвртим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев и поништени су анекси уговора о раду број ...-...-.../...-... од 30.08.2011. године, закључени између туженог као послодавца и тужиле као запослене, и то: Анекс број 9 заведен код туженог под бројем ...-.../...-.../... од 01.04.2014. године и Анекс број 10 заведен код туженог под бројем ...-.../...-.../... од 05.05.2014. године, што је тужени дужан да призна и трпи. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 204.750,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, док је преко тог износа одбијен захтев тужиле за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове парничног поступка, као неоснован. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка по жалби у износу од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - става другог и трећег изреке, тужилца је благовремено изјавила ревизију, из чије садржине произлази да се ради о посебној ревизији у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, изјављеној због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014 и 87/2018, у даљем тексту ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана.

Правноснажном пресудом, побијаним делом, одбијен је захтев за утврђење ништавости анекса број 8 од 02.12.2013. године, анекса број 9 од 01.04.2014. године и анекса број 10 од 05.05.2014. године, којима је тужилца премештена на друго радно место и извршена измена износа накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, рокова за исплату зараде, накнаде зараде и других примања запосленог, као и измена бонуса на које запослени има право и одбачена је као неблагоприятна тужба у делу евентуалног тужбеног захтева којим је тражено да се поништи анекс број 8 од 02.12.2013. године. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима је заснована другостепена пресуда у наведеном делу, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку у погледу примене одредбе члана 9. став 1. и 2. Закона о раду.

Такође, није прихваћен ни предлог тужиље за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у делу одлуке којим је одбачена као неблагоприятне тужба у делу евентуалног тужбеног захтева да се поништи анекс 8 уговора о раду од 02.12.2013. године, јер примена материјалног права – одредбе члана 195. став 1. Закона о раду и разлози у конкретној чињеничноправној ситуацији на којима је заснована побјана одлука, нису у супротности са правним схватањима израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП у вези члана 441. ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у споровима о заснивању, постојању или престанку радног односа. Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку, прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Спор за утврђење апсолутне ништавости анекса уговора о раду и захтев да се поништи анекс уговора о раду јесте спор из радног односа, али није спор о заснивању, постојању и престанку радног односа да би се о дозвољености ревизије одлучивало применом наведене законске одредбе. У овој врсти спора нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд укинуо првостепеног суда и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић